

[Udenrigsministeren.]

magt til nedkæmpelse af styret. Et forsøg på at løse problemet på sidstnævnte måde uden enighed mellem stormagterne herom ville kunne afføde en langt alvorligere trussel mod international fred og sikkerhed, end den nuværende situation frembyder.

Fra dansk side ser vi med afsky og beklagelse på den behandling, som den afrikanske befolkning i Sydafrika udsættes for, og i FN's generalforsamling har vi for længst tilsluttet os den opfattelse, at universelt anvendte økonomiske sanktioner er den eneste vej til opnåelse af en fredelig løsning af dette problem. Det er imidlertid også regeringens opfattelse, at alene sikkerhedsrådet er kompetent til at gennemføre sådanne tvangsforanstaltninger, og at konkrete forslag til en løsning bør være praktisk gennemførlige og effektive. Denne forudsætning er ikke til stede, så længe Sydafrikas store handelspartnere ikke er indstillede på at medvirke til effektive forholdsregler.

I spørgsmålet om Sydvestafrika har den sydafrikanske regering negligeret den i oktober 1966 af FN's 21. generalforsamling med næsten enstemmighed vedtagne resolution, der fratog Sydafrika dets mandat over området og henlagde dette direkte under FN. Sydvestafrikasagen har fået særlig alvorlige proportioner gennem den såkaldte Pretoriaproces, hvor de sydafrikanske magthavere gennem domfældelsen af en række nationalistledere fra Sydvestafrika klart har trodset såvel FN's autoritet som verdensopinionen.

Fra dansk side har vi forud for dømsafsiggelsen rettet en appel til den sydafrikanske regering om at bringe processen til standsning, og samtidig har vi tilkendegivet vor bekymring over Sydafrikas fortsatte vægning ved at efterleve den af FN's generalforsamling vedtagne resolution derom. For nylig kunne også sikkerhedsrådet nå til enstemmighed om en resolution, der for dømmes dette specielle udslag af Sydafrikas politik.

De portugisiske områder i Afrika frembyder problemer, der er beslægtede med dem, jeg netop har omtalt. Og standpunktet hertil er kendt. Der har ikke i den forløbne tid været nogen afgørende udvikling i denne del af problemerne i det sydlige Afrika.

Sammenfattende må det med beklagelse

konstateres, at situationen i det sydlige Afrika og især omkring Sydafrika fører til en stadig spænding på det afrikanske kontinent og til stigende og forståelig bitterhed i alle afrikanske folk.

Det er ikke regeringens hensigt ved denne lejlighed at komme nærmere ind på problemerne på det markedspolitiske område. Det er tanken, at markedsproblemerne skal drøftes i folketinget i løbet af maj måned. Man vil til den tid have bedre mulighed for at bedømme udviklingen i fællesmarkedet, ligesom mødet mellem de nordiske stats-, udenrigs- og samarbejdsministre samt EFTA-ministermødet i London den 8.-9. maj vil være afholdt.

Udviklingen i den internationale økonomiske situation i de seneste måneder giver os anledning til bekymring. Det er som bekendt Storbritanniens økonomiske vanskeligheder og USA's betalingsbalanceproblemer, der står i første række, og som er de egentlige årsager til den uro og usikkerhed, der har præget navnlig guldmarkedet.

Det nye britiske budget giver os grund til at tro, at den britiske økonomi ved denne kraftanstrengelse på ny kan bringes i balance og vækst. Og hvad angår USA, må vi erkende, at en hurtig løsning af USA's betalingsbalancevanskeligheder er påkrævet for at undgå uheldige virkninger for den internationale handel og det internationale betalingssystem. Lige siden 1945 er Danmark aktivt gået ind for en liberalisering af den internationale handel og de internationale betalinger. Det ville være et sørgeligt tilbageskridt, om udviklingen nu skulle vende, efter at vi med så megen møje i GATT og OEEC og OECD og EFTA i de senere år har opnået at nedbringe hindringerne for den internationale kapital- og vareudveksling.

Regeringen finder derfor, at man bør søge at løse USA's betalingsbalancevanskeligheder på en måde, der ikke medfører et tilbageskridt i liberaliseringspolitikken. På denne baggrund har vi tilsluttet os det britiske forslag om, at EFTA- og EEC-landene samt Japan gennemfører de i Kennedyrunden aftalte toldnedsættelser i et hurtigere tempo end oprindeligt aftalt, under forudsætning af, at USA til gengæld navnlig vil undlade at indføre restriktive handelspolitiske foranstaltninger og på sin side gennemfører de under Kennedyrunden af-